

i hvilken den har eksisteret, arbejdet ganske godt. Foreningen spænder imidlertid over et ikke ringe Landomraade, hvilket har gjort det vanskeligt at etablere den og faa dens Forhold ordnede saaledes, at den kunde arbejde, som Ønsket var. Man har i Bestyrelsen været opmærksom paa, at der paa Finansloven staar opført et Beløb til Landvæsenets Fremme, og den har da tænkt sig Muligheden af at komme i Betragtning ved Uddelingen af dette Beløb. Landbrugsministeren har imidlertid ikke ment at kunne imødekomme Bestyrelsens Ønske, og Foreningen har derfor henvendt sig til Finansudvalget for om muligt derigennem at opnaa at komme i Betragtning. Finansudvalget har imidlertid heller ikke ment at kunne imødekomme Andragendet, og jeg tillader mig derfor her at stille Ændringsforslag om, at Tinget henviser Andragendet til Landbrugsministeren. Jeg antager, at man her i Tinget ser saaledes paa det, at det er en Sag, som er værd at yde Støtte, og jeg tror, at Foreningen har Betingelserne for at kunne komme til at gøre et udmærket Stykke Arbejde. Den Begyndelse, der er gjort, tyder paa, at den vil faa Held med sig og komme til at virke til betydelig Gavn. Jeg tillader mig at anbefale Tinget at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Andragendet Nr. 45 have vi jo drøftet ret indgaaende ved Finanslovens tredie Behandling, og jeg anerkender, at der ikke synes at ytre sig Lyst til her at genoptage denne Debat. Finansudvalget har besluttet at foreslaa Tinget at henvise dette Andragende til Landbrugsministerens Undersøgelse. Jeg tager imod denne Henvisning, idet jeg erklærer, at det skal være mig magtpaaliggende at undersøge Andragendet saa nøje og saa velvilligt som muligt.

Der er af det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) stillet et Ændringsforslag vedrørende Andragende Nr. 129. Som det ærede Medlem oplyste, er der givet Afslag fra Landbrugsministeriet paa dette Andragende, og som det ærede Medlem endvidere tilføjede, har Finansudvalget for sit Vedkommende heller ikke fundet, at der var tilstrækkelig Grund til at imødekomme det. Det ligger imidlertid ikke i, at man ikke har Sympati for den Virksomhed, hvorom her er Tale. Det gælder Landbrugsministeriet, det gælder mig, og det gælder sikkert ogsaa Finansudvalget, at der ikke er Mangel paa Sympati derfor.

Jeg ønsker saa stærkt som nogen, at Udstykningsforeningerne maa blive et godt Supplement til den Lov, vi vedtog i Gaar, men jeg tror ikke, vi kunne komme ind paa at give Støtte til Agitation for Oprettelse af disse Foreninger. I alt Fald kan der ikke være Tale om, at vi kunne tage Pengene ud af Kontoen til Landbrugets Fremme i Almindelighed. Det har ikke noget med Landbrugets Fremme i den Forstand at gøre, saaledes som denne Konto nu en Gang er affattet og har været anvendt gennem en Aarrække. Jeg tror ogsaa, at vi i al Almindelighed maa fastholde, at vil man starte en Forening i et eller andet Øjemed — selvfølgelig er der i denne Forbindelse kun Tale om gode Øjemed —, saa maa man i det mindste lade det private Initiativ vise sin Kraft og Levedygtighed derved, at det faar Foreningen dannet. Først naar Foreningen er dannet og opfylder de Betingelser, som Loven om Laan til disse Udstykningsforeninger kræver, først da kan der blive Tale om, at Staten kan stille sig i Forhold til dem. Nu skal jeg erkende, at det kan have sine Vanskeligheder, man kan mangle Penge til den Agitation, som er nødvendig. Men jeg ved ikke af, at der er noget til Hinder for, at man der ligesom arbejder — skulle vi sige: paa forventet Efterbevilling. Naar man ikke bruger Penge paa urimelig Vis til at opagitere den fornødne Stenning for Foreningernes Dannelse, saa turde det dog være, at det var forsvarligt, hvis nogle havde sat sig i Forskud for naturlige Driftsudgifter, at de da fik disse refunderede, efter at Foreningen var dannet. Jeg kunde tænke mig, at noget saadant kunde være forsvarligt. Jeg ved ikke, hvad der kunde være til Hinder derfor. Men i alt Fald ved jeg, at Staten kan ikke paa Forhaand give en Kreds af Mænd Tilskud til Agitation for en Forening, som man slet ikke ved om bliver dannet eller ej. Foreningen maa først dannes, inden Staten kan stille sig i Forhold til den. Jeg maa derfor vedblivende fastholde, at paa det Grundlag kan der ikke være Tale om Støtte fra Staten, ihvor meget jeg end sympatiserer med disse Foreninger og haaber, at de maa blive en fortrinlig Støtte for Oprettelse af Husmandsbrug her i Landet.

Jacob Christensen: Under Nr. 45 findes opført et Andragende fra Statsskovarbejdernes Forening i Silkeborg Skovdistrikt om en Forbedring i deres Lønningsvilkår. Jeg vil gerne takke Finansudvalget,